

İSLÂM'İ GÜZEL YAŞAYAN KAZANIR

Güneşte durmuş. Demişler ki; “Ya imam! Gel şuraya gölgeye, saçağın altına!”

Borçlusundan herhangi bir şekilde menfaatlenmek faiz sayılacağı için; “Ben, çatısının altında bile durmaktan çekindim.” demiş. Çatısından gölgelenmemeyi bile düşünmüş mübarek insanlar.

Muhterem kardeşlerim!

İslâm İslâm'dır. İslam'ı iyi öğrenin, tam anlatmaya çalışın! Burada Asım Köksal'ın kitabı var. Mustafa kardeşimden ödünç aldım. Asım Köksal'ın *rahmetullahi aleyh* cennetmekân bu kitabının yazılışını safha safha bilirim ben. Her cildi de çıktığı zaman ilk baskısının imzalı nüshaları bende var. Müellifin imzalı nüshası var. Bu kitabı yazarken bize derdi ki; “Ben bu kitabı hazırlamakta rivayetleri aynen alıyorum, saklama yapmıyorum. Ketmetme yapmıyorum, yani kısıtlama yapmıyorum. Bunu yazarsam birileri darılır. Birileri ‘Böyle şey de olur mu?..' der diye düşünmüyorum. Dosdoğru yazıyorum.” Öyle hareket ettiği için bu kitap güzel bir kitap

oldu. Bu kitap Ziyâü'l-Hak'tan ödül aldı, yani dünya çapında kıymet kazandı.

“İlericiler kızar, ötekiler tenkit eder, berikiler ayıplar...” falan diyenler, müsteşriklerden korkanlar, İslâm'ı saklayanlar doğru yapmıyorlar. Peygamber Efendimiz öyle yapmadı İslâm'ı dosdoğru tebliğ etti. Bu böyledir, dedi. Onun için açık olalım, onu anlıyoruz.

İkincisi; iman hakikatlerinin hepsini bizim bilgimiz ve görgümüz anlamaya yetmeyebilir. Her şeyi anlayamayız. Çünkü ben çeşitli kitapları okuyorum, koca koca ciltler yazılmış. Kendi mesleğim ile ilgili bazı meselelere bakıyorum; “Şurada hata etmiş.” diyorum. Bu koca kitabı tercüme eden adamın hatasını buluyorum. Ama o da bayağı bir adam. Meşhur hatta tanınmış ansiklopedilere girmiş bir adam. Ama ben hatasını bulabiliyorum. Çünkü benim ihtisasım başka. O, o konuda benim kadar bilmiyor.

a. Mü'min Olan Kendisi Kazanır, Kafir Kalan Kendisi Kaybeder

Gerçeği aynen söylemek lazım ve çekinmemek, sakınmamak lazım. Karşı taraf bilirse

bilir. İmana gelirse sen tebliğ etmiş olursun, imana gelir. Gelmezse kendisi bilir.

Bir insan imana gelince ne oluyor? Kimin başına kakacak? Ben müslüman oldum, diye kimden prim alacak?

Kendisi fayda sağlayacak. Mü'min olan kendisi kazanır. Kâfir kalan kendisi kaybeder. İslâm'ı güzel yaşayan kendisi kazanır. Gevşek gevşek duran sonunda dizini döver. Pişman olur, perişan olur. Onun için bizim güzelce tebliğ etmemiz lazım.

Bir de anlamadığımız bir şey olduğu zaman eğer dinin hak din olduğunu anlamışsak anlamadığımız kısımlarını da Ebû Bekir es-Sıddîk gibi tasdik etmemiz lazım. Bir kere hak peygamber olduğunu anladın mı? Ebû Bekir es-Sıddîk hazretlerinin hâlet-i rûhiyesini anlayalım. Hak peygamber olduğunu biliyor, yalan söylemeyen Allah'ın hakiki bir peygamberi olduğunu biliyor. Ondan sonra ne söylediye “Doğruyu konuşan bir peygamber doğru söyler.” diye o zaman olağanüstü şeyi de kabul ediyor.

Ama şimdi aradan asırlar geçmiş, binlerce alim bu meseleyi incelemiş. Biz de çok

rahat kabul ediyoruz. Hatta diyebilirim ki bu devrin müslüman olmayan insanları olaya, Mekke müşriklerinden çok daha ılımlı bakar. Olabilir, der.

Neden?

Olabilirliğini biz bugün yirminci yüzyılda başka olaylardan görüyoruz. Bir gecede Mekke'den Kudüs'e gitmek neymiş? Ben uçağa atladım, Avustralya'dan buraya, sizin yanınıza geldim; ne var yani! Avustralya dünyanın altı. Burada kış, orada yaz. Burada gece, orada gündüz. Ta nerelerden uçtum geldim ben. Benim gibi aciz naçiz bir insan. Hatta benimle beraber uçağın içinde yüzlerce insan da geldi. Onun için yirminci yüzyılın insanı bunun gibi şeylerin artık olağanüstü, inanılmayacak bir şey olmadığını; doğru bir olay olduğunu anlayabiliyor. Ama ötekiler, bazıları kıvırtmışlar, tevil etmeye çalışmışlar vs. Onlara lüzum yok. Ebû Bekir es-Sıddîk'ın yaptığı sıddikiyet güzel!

b. Gelen Haberlerin Doğruluğunu Araştırmak Ve Hz.Ebu Bekir'in Usulü

Peygamberimiz Allah'ın hak peygamberidir. *Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü*

enne Muhammeden abdühû ve resûlühû. Tamam. Ne söylemişse haktır. Biz okuruz; yalnız Peygamberimiz söylemiş mi söylememiş mi? Onu anlarız. Ebû Bekir es-Sıddîk'ın usulüne bakın: “Peygamberimiz mi söyledi bunu yoksa siz mi uyduruyorsunuz.” diyor. Çünkü bazen de haberi getirenler kıvırttırlar.

Kıvırttırma ne demek? Uydurmak demek.

“Olayı falanca gazete yazdı!” diyor. Kardeşim bu gazetelerin işleri çok kere yalandır. Çoğunu incelersin, asılsız çıkar veya tarafgirâne çıkar. Ben bir gazeteyi biliyorum. Onu hazırlayan bir adamı söylediler bana. Çalışma masasına oturuyormuş. Masasında baş sayfayı dolduracak kadar haber uyduruyormuş.

“Gelin kızdı, kaynanasının burnunu ısırdı, kopardı!”

Yok böyle bir şey! Yok böyle bir şey ama bir gelinle bir kaynananın kavgası ve ısırıp burnunu koparması ilginç olacak, gazete takip edilecek diye öyle bir şey hayalinden uyduruyor. Altına da işte Ankara [yazıyor]. Mahalle adı yok, adres yok bir şey yok. Sen gidip de nasıl o gelini kaynanayı bulacaksın; böyle oldu mu olmadı mı?.. Adam atıyor.

Ben yurtdışındayım, gazete haber yazıyor. Diyor ki; “Esad Hoca ve diğer hocalar falanca yerde toplantı yaptılar. Şu şu konuları kararlaştırdılar...”

Ben yurt dışındayım bir. İkincisi, toplantı yaptığımız insanlardan Gönenli Mehmed Efendi birkaç sene önce vefat etmiş. Adamın haberi yok. Vefat etmiş adamla yurt dışındaki adamla vesaire ile isimleri topluyor, “Toplantı yaptılar.” diyor. “Ondan sonra da şu kararları aldılar.” diyor. Yalan, hepsi yalan, kesin olarak yalan!

“Hocam, o zaman dava etsene bunları!”

Kaç tanesini dava ettim, bunları avukatlarıma söyledim; sonuç da çıkmıyor!

Neden sonuç çıkmıyor?

Bazısı derin devletin görevlisi oluyor. Sana karşı laf söyleyen insandan hakkını arıyorsun ama mahkemede diyorlar ki; “Ya bu görevliymiş...” Tamam, cezayı verdirtemiyorsun. Halbuki derin devletin adamı da olsa sığ devletin adamı da olsa suç işlediği zaman cezayı görmeli. Derin devlet adamı olmak yalan söylemeyi meşru kılmaz veya uydurma

olaylar şey yapmayı, birisine çamur atmaya meşru kılmaz. Ama böyle yapıyorlar.

Şunu anlıyoruz: Gelen bir haber doğru mu, onu tahkik edeceğiz. Bunu nereden anlıyoruz? Ebû Bekir es-Sıddîk Efendimiz'in davranışından! O, ilk önce; "Bunu hakikaten Peygamber Efendimiz söyledi mi, siz mi uyduruyorsunuz?" dedi. Demek ki siz mi uyduruyorsunuz, olay gerçek mi onu araştıracağız. Ondan sonra da tanıdığımız adama aleyhinde bir söz söylenmişse; "Hayır o öyle bir şey yapmaz. Bunda bir yanlışlık var." diyeceğiz.

"Müftü efendi keçi çaldı!" diyor.

Yahu müftü efendi bir şehirde veya kasabada Allah'ın dininin temsilcisi, çalmaz! Araştırıyorsun; müftü efendinin keçisi çalınmış!

Mübarek, hem keçisi çalınmış, mağdur hem de "Keçi çaldı!" diye iftiraya uğruyor. Böyle şeyler oluyor.

Ebû Bekir es-Sıddîk Efendimiz'in davranışının ne kadar asaletli olduğunu görüyoruz. Çok ibretler var. Rivayetlerin hangi tarafını okusan ibretler var. Beni duygulandıran taraf-

larından bir tanesi burada İmam Ahmed b. Hanbel'in rivayeti. Miraç hâdisesini *İbn Kesîr* tefsirinde İsrâ âyetinde çok uzun boylu, tafsi-latlı bir şekilde anlatmış.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün DİĞER ÇEŞİTLİ KONUŞMALAR'A PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

